

na úplné porozumenie a zvnútornenie obsahu textu Znaky rôznych manuálnych systémov však možno aj na základe nášho výskumu považovať za „opory“ vedúce k rozlúšteniu textu a porozumeniu

Ak si však uvedomíme obrovskú sieť procesov zúčastňujúcich sa na čítaní textu s porozumením (ako ich analyzujú napr. Nebeská, 1992, Kelly, 1993 alebo Vašek, 1984) a situáciu nepočujúceho žiaka v osvojovaní si jazyka, potom pochopíme, ako ešte málo vieme o spracúvaní jazykovej informácie nepočujúcim žiakom. Vedným disciplínam neostáva nič iné, ako tieto biele miesta zapĺňať poznaním.

Literatúra

- CLEVE VAN, J V. Gallaudet Encyclopedia of Deaf People and Deafness. New York, Mc Graw-Hill 1987.
- ČERNÁKOVÁ, M. — ZADROBILÉKOVÁ, G. — MATUŠKA, O. Pomocné artikulačné znaky v maternej škole pre nedoslýchavé deti pri ZDŠI pre nedoslýchavých v Lučenci. In: Zborník ZDŠI pre nedoslýchavých v Lučenci. Lučenec, 1974, s. 110—113.
- DAVEY, B. — LASASSO, C. — MACREADY, R. Comprehension Task Performance for Deaf and Hearing Readers. Journal of Speech and Hearing Research, 26, 1983, s. 622—628.
- GAŽI, M. K otázke rozvíjania reči nepočujúcich z hľadiska nového projektu a ďalšej perspektívy. Otázky defektologie, 29, 1986—87, s. 320—328.
- HANSON, V. L. Phonology and Reading. Evidence from Profoundly Deaf Readers. In: Shankweiler, D. — Liberman, I. Y. Phonology and Reading Disability Solving the Readers Puzzle. The University of Michigan Press 1993, s. 69—89.
- HARIŠOVÁ, K. — BAJO, P. Čitanie v 4 ročníku základnej školy pre nepočujúcich. In: Zborník katedry špeciálnej a liečebnej pedagogiky PdFUK v Trnave so sídlom v Bratislave. Paedagogica specialis XI. Bratislava, SPN 1986, s. 99—113.
- KELLY, L. P. Recall of English Function Words and Inflections by Skilled and Average Readers. American Annals of the Deaf, 138, 1993, s. 288—296.
- KORSUNSKAJA, B. D. Metodika vyučovania řeči neslyšiacich dětí. Praha, SPN 1978.
- LEYBEART, J. Reading in the Deaf. The Roles of Phonological Codes. In: Marschark, M. — Clark, D. Psychological Perspectives on Deafness. Hillsdale, New Jersey, Lawrence Erlbaum Ass. Publishers 1993, s. 269—309.
- MATUŠKA, O. Pomocné artikulačné znaky. Lučenec, ZŠI pre SP 1993.
- ŠTEFÁNIK, J. — GROMA, M. Jazykové systémy počujúcich a nepočujúcich. In: Varia II. Bratislava — Banská Bystrica, SJS pri SAV a PfUMB B. Bystrica 1993, s. 70—74.
- UHERÍK, A. — KRIŠTOFÍKOVÁ, T. Vztah daktylotíky k rozvoju orálnej reči. Psychológia a patopsychológia dieťaťa, 1985, s. 215—224.
- VAŠEK, Š. Vývin spôsobilosti čítania senzoricky postihnutých a mentálne retardovaných detí. In: Zborník katedry špeciálnej a liečebnej pedagogiky PdFUK v Trnave so sídlom v Bratislave. Paedagogica specialis X. Bratislava, SPN 1984, s. 23—59.

Jazyková situace Furlanska ako mnohojazyčné oblasti

Giorgio Cadorini

59

Filosofická fakulta UK, Praha

O Furlansko je historickou oblastí, ktorá je v současné době (kromě menšího územia ve Slovensku) súčasťou Italskej republiky. Nachádza sa na severovýchodnej strane, na hraniciach s Rakouskom a se Slovenskom. Kryje sa skoro priesne s povodom rieky Tíliment. Krajinu je značne rúznorodá — od hor (Alpy) až po more (Jadran). Sousedními oblastami sú Benátsko, Korutany, Kraňsko a Kras. Nevelký záliv moře ho odděluje od Istrie a Terstu. Nejdôležitejšie města sú Udin, Pordenone, Gorica, Cividât a Toumicej. Počet obyvatel je asi 950 000 (náš odhad).

11. Nejpočetnejší etnografickou skupinou sú Furlani (*Furlans*) — podle G. Francescata (Francescato, 1989) sú ich 700 000. Sú to románští potomci keltského a snad i venetského obyvatelstva romanizovaného po príchodu římského vojska (181 pred n.l.) založením kolonie Aquileia, dnešní Oglej.

Jejich jazyk — furlanština (*furlan*) —, ktorý sa v prvom období približne nelišil od ostatných severoitalských jazykov (nebudeme zde riešiť terminologickou otázkou označovania jazykových útvárov v italskej oblasti), sa od 11. — 13. storočia vyviedol veľmi osobitne. Francescato a Salimbeni (Francescato — Salimbeni, 1976) navrhujú zajímavé vysvetlenie tohto jevu. V roku 952 n.l. cisárom Otto I. bol kraj od Italského kráľovstva oddelený a pripojený k Německé říši. Od tej doby sa politický a kultúrny život země zaměřuje na středoevropské vzory a nejvyšší společenské vrstvy jsou německého původu. Víme, že právě tehdy severoitalské jazyky přijaly inovace, které změnily jejich rysy a přiblížily je ke středoitalským jazykům. Vzhledem k nedostatečným stykům se západnějšími mluvními návyky se tyto inovace nešířily ve Furlansku, kde vývoj pokračoval důsledně ve směru naznačeném v předešlé době. I když v roce 1420 Benátky dobyly většinu území zpátky mezi oblasti pod vlivem italské kultury, už se rozdíl prohloubil natolik, že znemožnil obnovení úzkých jazykových vztahů s Pádskou nížinou.

Furlanštinu dělíme do 15 (Francescato, 1966) až 13 (Frau, 1984) nárečí, navzájem, až na jedno, snadno srozumitelných. Střední nárečí, okolo města Udin, je základem spisovného jazyka, koiné. Tato varianta se začala tvořit v minulém století, ale ještě dnes se nedá říci, že je používaná a přijímat všemi.

12. Románské jazykové skupiny patří i druhé nejpočetnejší společenství Italové — asi 200 000 (náš odhad). V jejím složení roznevnáváme tři skupiny, jejichž charakter je výsledkem historického vývoje oblasti.